

"א נייער שטעל"

סגנון חדש והנהגה חדשה לגמרי, בהתאם ל"שטעל" של נשיא הדור • הרבי הראה לנו בצורה ברורה מאוד במה מתבטא אצלו אותו "שטעל" חדש, כאשר כל הנהגתו הייתה חדורה ומלאה ממש עם משיח וגאולה • לקראת יו"ד-י"א שבט מאורגן יום עיון בענייני משיח וגאולה, ללמוד ולדון בכובד ראש כיצד מפנימים בעצמנו וכיצד מפרסמים ומסבירים את בשורת הגאולה והגואל

החיים אתנו כהיום כמאז כמקדם, ואין זה אלא כי גדלה עצימת העיניים וסגירת הלבבות בסיבת שטף זרם החיים היומיים.

אבל האמת הגמור הוא כי מים רבים אינם מכבים ח"ו ולא יכבו לעד את ניצוצי האור בנר אלקים בכל אחד ואחד מאנ"ש שיחיו.

ואליו יתברך אתחנן כי ישלח עזרתו מקדש, ורוח ממרום יופיע בזכות הוד כ"ק אבותינו רבותינו הקדושים, וצוקלה"ה נבג"ם זי"ע, אשר בארצות החיים מעוררים רחמים רבים לפני אבינו שבשמים יתברך ויתעלה בעד אנ"ש ובני ביתם שיחיו בתוככי כלל אחינו בני ישראל שיחיו להיטיב מצבם הגשמי במח"י וכלכלה, ואשר יורם מצבם הרוחני להתעורר ללכת בנתיבות החיים אשר הנהילוננו.

בכל לבי ונפשי ומאודי הנני מסור ונתון לטובת ידידנו אנ"ש הם ביתם זרעם וזרע זרעם, ה' עליהם יחיו, ובכל אשר לי בזכות אבות קדושים הנני כולי שלהם בכל מקום שהם, יברכם השם יתברך בכל מכל כל מנפש ועד בשר, וזה כל מגמתי ותשוקתי וחלקי בחיים.

מצפה אני לאור כי טוב כי בא יבואו זקני אנ"ש שיחיו, התלמידים התמימים שיחיו וכל אשר לב רגש להם לעמוד על ימיני, לתת ולמסור עצמם אל עבודת הקדש לעורר ולהעיר באור כי טוב, וטוב יהי' להם בגשמיות ורוחניות.

ומדים אנו בימים אלו בעיצומה של ההכנה לקראת יו"ד-י"א שבט, יום מלאות יובל שנים למעמד קבלת הנשיאות באמירת ד"ה באתי לגני תשי"א,

שכן אף כי הנשיאות מתחילה מיו"ד שבט תשי"א, ממש באותו רגע של הסתלקות כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע, שהרי לא שייכת כלל המציאות של קיום העולם

ב קשר ליום הגדול והקדוש המתקרב ובא, המכונה אצל חסידים "ראש השנה להתקשרות", נביא בזה חלק מאחד המכתבים המרגשים אשר כותב כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע בגודל אהבתו והתקשרותו אל החסידים,

מכתב בו הוא מצהיר כי "בכל אשר לי בזכות אבות קדושים הנני כולי שלהם בכל מקום שהם", מודיע שכל מגמתו וחפצו הוא כי יוטב להם בגשמיות ורוחניות, ויחד עם זאת הוא דורש ותובע מהם (מאתנו) לעבוד ולפעול, ומתאוונ כי "אוצרות חיים מקופלים ומונחים ראשם בין ברכיהם באשמת אי עבודה, אי שימת לב וסגירת עיניים". וזה לשון המכתב ('אגרות-קודש' שלו חלק יא ע' קד-ה):

הנני חוזר ומגיד את אשר כתבתי פעמים רבות כי גורל אנ"ש שיחיו וגזע אנ"ש שיחיו תלוי בעבודתינו, ועתה בבואי לארץ הזאת נוכחתי לדעת כי כן הוא. ומיום ליום ע"י

נסיונות שונים רואה הנני כי אוצרות חיים מקופלים ומונחים ראשם בין ברכיהם באשמת אי עבודה, אי שימת לב וסגירת עיניים. כל יום לשנה ייחשב לי בכוסף ותשוקה פנימית בעידוד לב אנ"ש שיחיו להרבות אהבת רעים, קירוב לבות אחים בשבתם יחד בקביעות עתים לתורה ברבים בלמודי דא"ח.

הגיעה השעה אשר החלש יאמר גבור אני, להקים את דבר ה' הנאמר ע"י עבדיו הקדושים הוד כ"ק רבותינו,

עם הרב לוי יצחק גינזבורג

משפיע בישיבת תות"ל המרכזית – כפר חב"ד

בלי רבי באופן של נשמה בגוף גשמי דווקא, וכדברי השיחה המפורסמת (לקוטי שיחות) חלק כו עמוד 7): מוכרח להיות "משה" בכל דור ודור שבו מלובשת נשמת משה . . והחיים הרוחניים שלו נשארים נצחיים בעולם הזה הגשמי על ידי שהם מתלבשים בגוף של נשיא הדור שבכל דור ודור.

ככל זאת מובן שיש משמעות מיוחדת לתאריך שבו קיבל הרבי שליט"א את הנשיאות גם רשמית ובגלוי ובכל הפרטים. וכדברי הרבי בשיחת כ"ב שבט תשנ"ב שהנשיאות של "כ"ק מו"ח אדמו"ר כפי שהוא באופן של דור השביעי לרבינו הזקן והדור התשיעי לבעש"ט, (שיהיהתחלה (הלידה) של ענין זה" הייתה ב"א ניסן...) התחילה ב"א שבט תש"י, "היום המלא הראשון לאחר ההסתלקות" (שכן יום ההסתלקות עצמו עדיין שייך במידה מסויימת לנשיאותו של הנשיא הקודם), "ובמיוחד ב"א שבט תש"א" לאחר קבלת הנשיאות הרשמית ע"י הרבי מלך המשיח שליט"א.

ומובן שכאשר מלאו לכך יובל שנים, יש לזה משמעות מיוחדת, ועלינו להתכונן לזה בהתאם, יותר מאשר לכל פעם של "ראש השנה להתקשרות".

כ די לדעת מהי ההכנה הנדרשת עתה מאתנו במיוחד לקראת יום גדול וקדוש זה, עלינו להתבונן במה שאומר לנו הרבי בקשר ליום זה, ובפרט בשנים האחרונות.

בשיחת ש"פ וארא תש"נ (יספר השיחות) חלק א ע' 255) אומר הרבי שליט"א:

בעשירי ל"עשתי עשר חודש" השתא ימלאו ארבעים שנה להנשיאות דכ"ק מו"ח אדמו"ר כנשיא התשיעי, שאו נעשית שלימות העבודה דדור התשיעי . . מכריז משה רבינו שבדורנו . . "רב לכם שבת בהר הזה" . . כבר נשלמו כל מעשינו ועבודתינו, ובריבוי מופלג, ובאופן גלוי לעין כל . . ולכן - ממשיך משה רבינו שבדורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, בהכרותו - "פנו וסעו לכם גו' בואו ורשו את הארץ אשר נשבע ה' לאבותיכם גו' - הכניסה לארץ בגאולה האמיתית והשלימה...

בבוא זמן מיוחד ומסוגל ביותר וביותר לגאולה - "בארבעים שנה בעשתי עשר חודש גו'", ההכנה הכי אחרונה וקץ הכי אחרון להכניסה לארץ בגאולה האמיתית והשלימה - צריך כל אחד ואחד מישראל לעשות כל התלוי בו לנצל זמן סגולה זה להביא את הגאולה האמיתית והשלימה כפשוטה ממש, ע"י חיזוק האמונה בביאת המשיח, הצפ"י והבקשה ודרישה לביאתו, ועוד ועיקר ע"י ההוספה בעניני תורה ומצוות ובפרט בהפצת המעיינות חוצה, האנשים והגשים והטף, כל אחד ואחת לפי ענינו.

ובהמשך לזה, בשיחת יו"ד שבט תש"נ (שם ע' 269 ואילך. תרגום מאידיש):

כל יהודי מדור זה מגיע או ל"קאי אינש אדעתי" דרבי" דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא הדור (שהנשיא הוא

הכל), שכל מציאותו ושכלו נצבים ועומדים על "דעתי" דרבי" . . ובפרט שדור זה הוא הדור האחרון של הגלות (כנ"ל), לאחרי שסיימו כבר (ע"י "מעשינו ועבודתינו" במשך כל אלפי השנים שלפני זה) את הברור דכל הפרטים

[לא כמו בדורות שלפנינו, שאילו היתה הגאולה באה או היו כמה ניצוצות פרטיים שלא נתבררו (באופן פרטי). וי"ל שלכן כמה צדיקים בדורות הקודמים לא דחקו את הקץ (למרות שהי' בכוחם לעשות זאת) אף שידעו את גודל הצער והגלות, שכונתא בגלותא וכו' - בכדי ששום ניצוצות לא "יילכו לאיבוד"]

- וודאי זהו כבר זמן השיא לגאולה...

על פי הנ"ל זוהי התשובה לשאלת רבים - במה מתבטאת העבודה המיוחדת של ארבעים שנה מההילולא דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו:

העבודה צריכה להתבטא בזה שעתה צריך להיות מציאות חדשה - מציאות חדשה שעומדת על יסוד חדש: קאי אינש אדעתי" דרבי".

ובפשטות - שכל הענינים שבעל ההילולא תבע, ובכלל - לימוד התורה בהתמדה ושקידה וקיום המצוות בהידור, ובמיוחד - הפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה - צריך להתחיל לעשותם בהיקף חדש, במעמד חדש, "א נייער שטעל" - לא לפי ההשגות שהיו עד עתה (לפי דעת המקבל) אלא לפי ההשגות וההיקף של "דעתי" דרבי" - נשיא דורנו.

הן בנוגע ללימוד התורה (ובפרט לימוד תורתו של בעל ההילולא) - שזה צריך להיות (לא רק בתוספת הבנה והשגה, אלא בעיקר) במעמד ויסוד חדש - מיוסד על דרך הלימוד ופנימיות הכוונה של "רבי"; והן בהנהגות בהתאם להוראות דבעל ההילולא - צריכות להיעשות באופן כזה. לא די שיוסיפו עוד פרט, או אפילו עוד כלל, אפילו כלל גדול, בעבודה זו, אלא צריך להיות "קאי אינש" - כל מציאות צריכה להשתנות ולעמוד על "דעתי" דרבי". וביתר עם זה - זה צריך לבוא בפרטים ובפרטי פרטים - ובהתבוננות אפילו קלה יכול וודאי כל אחד בעצמו למצוא את הפרטים שהוא יכול להתחיל לעשות כמציאות חדשה ש"קאי אדעתי" דרבי".

ובסגנון אחר: כל אחד צריך להיות "מוסד" חדש, בתורה עבודה וגמילות חסדים שלו, העומד על יסוד חדש - "דעתי" דרבי".

לא די, אומר הרבי שליט"א, שיוסיפו עוד פרט, או אפילו עוד כלל, אפילו כלל גדול, בעבודה זו, אלא צריך להיות "קאי אינש" - כל מציאות צריכה להשתנות ולעמוד על "דעתי" דרבי".

לא מדובר רק על פרטים נוספים, על כללים

"הגיעה השעה אשר החלש יאמר גבור אני, להקים את דבר ה' הנאמר ע"י עבדיו הקדושים הוד כ"ק רבותינו, החיים אתנו כהיום כמאז כמקדם, ואין זה אלא כי גדלה עצימת העיניים וסגירת הלבבות בסיבת שטף זרם החיים היומיים"

פי תורת אמת ולא להתפעל, ובפרט שהעולם כבר מוכן לזה.

ואמנם הרבי התחיל אז לדבר בסגנון אחר לגמרי (דוגמא בולטת: שבועות ספורים לאחר מכן התחיל הרבי לדבר על כך ש"כבר גמרו לצחצח את הכפתורים האחרונים", מילים שלא נאמרו בכל השנים הקודמות) והיו הנהגות חדשות, אלא שכאמור הדברים החלו לאט לאט וככל שחלף הזמן ראו זאת יותר.

מילים אלו נאמרו שוב, ובהדגשה יתירה, בקשר לכ"ב שבט תשמ"ח, יום הסתלקות הרבנית חיה מושקא ני"ע, ועד כדי השוואת השינוי בתקופה חדשה זו לגבי קודם – לשינוי שהיה ב"א שבט תשי"י ובפרט ב"א שבט תשי"א – כשהרבי שליט"א קיבל רשמית את הנשיאות והתחיל לדבר על הנהגה המיוחדת של הדור השביעי מרבינו הזקן (ראה בארוכה 'ספר השיחות תשנ"ב חלק ב ע' 349 ואילך).

ואכן ראינו מאז שינוי גדול בכל ההנהגה. ההתוועדויות בימות החול פסקו; המאמרים, גם בניגון שיחה, אחרי משך זמן נפסקו לגמרי; הפסיקו לנגן בהתוועדויות של הרבי את ניגון הדי' בבות לרבינו הזקן; לאט לאט נפסקו הביאורים ברשי"י וברמב"ם וכו'; ותחת זאת הרבי מדבר ללא הרף על העובדה שזהו זמן השיא, קץ הכי אחרון, לגאולה, והיא מגיעה תיכף ומיד ממש.

וכאמור, הדברים החלו לאט לאט, וככל שעבר הזמן ראו זאת יותר.

ואז מגיע יו"ד שבט של שנת הארבעים, והרבי מדבר, כפי שהובא לעיל, על "ע נייער שטעל", סגנון חדש והנהגה חדשה לגמרי, בהתאם ל"שטעל" של נשיא הדור. ושוב, רואים זאת בהנהגתו של הרבי עצמו, אלא שבתחילה פחות, וככל שעובר הזמן יותר ויותר.

הקהל כולו, ובפרט ה"חוזרים" וה"מניחים" (אלו שרושמים את השיחות) שהיו רגילים שנים רבות לסגנון העשיר והמיוחד של שיחות הרבי, עמדו נפעמים. כל הסגנון השתנה. לא זו בלבד שהרבי מדבר על הגאולה הרבה ובגילוי, אלא ממש כל ההתוועדות וכל השיחות מלאות מזה ללא הפסקה.

במקום ההנהגה בעבר שהתוועדות הרבי בשבת היתה נפתחת בניגון המיוחד של השנה, מתוך ה"קאפיטל" – פרק התהילים – של הרבי, הרי שמעתה פותחים תמיד בניגון "זאָל שוין זיין די גאולה" (=שתבוא הגאולה). בהמשך שרים ניגון זה עם המילים "עס קומט שוין די גאולה" (=הגאולה כבר מגיעה), ובהמשך – "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

הרבי פותח בדיבור אודות הזמן המיוחד בו נמצאים, על סף הגאולה ממש, מזכיר מילה בקשר לפרשת השבוע ומיד מקשר זאת לגאולה, כשהוא מאריך שוב ושוב בהדגשה שהנה הנה נמצאים תיכף ומיד ממש בבית המקדש השלישי וכו' עד באבן השתיה (שלא שייך בה השינוי דגניזה); עוד מילה על הקביעות המיוחדת השנה ושוב הקשר לגאולה "ועוד והוא העיקר שהנה הנה נמצאים כבר בירושלים ובקדש

נוספים, ואפילו לא על כלל גדול נוסף – מדובר על שינוי מהותי בכל המעמד ומצב, בכל ה"שטעל", "א נייער שטעל", מעמד ומצב חדש לגמרי. "לא לפי ההשגות שהיו עד עתה (לפי דעת המקבל) אלא לפי ההשגות וההיקף של "דעת' דרבי" – נשיא זורנו". מעתה, אומר הרבי, כל ה"שטעל" צריך להיות אחרת לגמרי, לא לפי ה"שטעל" שלנו אלא לפי ה"שטעל" של הרבי. וביחד עם זה צריך "שטעל" חדש זה לבוא בכל הפרטים ופרטי הפרטים.

זהו סדר חדש, תקופה חדשה, אומר הרבי. אי-אפשר בשום אופן להסתפק במה שהיה עד עתה, ולהוסיף לו עוד איזשהו פרט או כלל או אפילו כלל גדול. "ירב לכם שבת בהר הזה". די לסדר העבודה שהיה עד עתה. "פנו וסעו לכם", עשו תפנית חדה, התחילו לעבוד באופן חדש לגמרי. "בואו ורשו את הארץ" – "צריך כל אחד ואחד מישראל לעשות כל התלוי בו לנצל זמן סגולה זה להביא את הגאולה האמיתית והשלימה כפשוטה ממש".

רבי הראה לנו בצורה ברורה מאוד במה מתבטא אצלו אותו "שטעל" חדש – בכל ההנהגה של הרבי באותה תקופה, כאשר הכל היה חדר ומלא ממש עם משיח וגאולה, בבחינת "כל הספרים מלאים בדבר זה".

וככל שעבר הזמן יותר ראו זאת עוד יותר, כידוע שבכל תקופה חדשה, הרי בדרך כלל השינוי הוא לא בצורה דרסטית, בבת אחת, אלא לאט לאט. בתחילה השינוי הוא רק בכמה פרטים ולא לגמרי, וככל שעובר הזמן נכנסים יותר ויותר לאותה תקופה חדשה.

וכפי שראינו למשל בתחילת נשיאותו של הרבי שליט"א, שאז התחילה העבודה המיוחדת של הדור השביעי, הרי לא בבת אחת הכניס הרבי את כל ההנהגה באופן החדש המיוחד, אלא לאט לאט, בכדי "להכניס" זאת אל המקבלים, שהתרגלו לאופן העבודה הקודם והיה קשה להם לקבל ולהתרגל לאופן החדש. וכמפורסם שרבים מהדור הקודם היה קשה להם עם ההנהגה החדשה ולא קיבלו זאת כל כך בקלות.

מילים אלו, אודות התחלתה של תקופה חדשה והנהגה חדשה, כאשר "לא נותר בהם אלא ענין אחד ויחיד – עמדו הכן כולכם לבנין בית המקדש השלישי" אמר הרבי בפעם הראשונה בשי"פ ויגש תשמ"ז, השבת שהייתה באמצע "שבעת ימי ההיקף" מה' טבת תשמ"ז, יום "דידן נצח", כשהרבי מוסיף שאין לחשוש שמא זהו "ווילדע רייד" (=דיבורים "פראיים"), שכן צריך לומר את האמת על פי תורת אמת ולא להתפעל מהעולם, מה גם שהעולם מוכן לזה. וגם כשטוענים ש"חנטו חנטיא וספדו ספדיא", מדגיש הרבי, צריך לומר את האמת על

ה

הקהל כולו, ובפרט
ה"חוזרים" וה"מניחים"
(אלו שרושמים את
השיחות) שהיו רגילים
שנים רבות לסגנון
העשיר והמיוחד של
שיחות הרבי, עמדו
נפעמים. כל הסגנון
השתנה. לא זו בלבד
שהרבי מדבר על
הגאולה הרבה ובגילוי,
אלא ממש כל
ההתוועדות וכל
השיחות מלאות מזה
ללא הפסקה

הקדשים" וכו', וכך במשך כל ההתוועדות.

כשישבו לחזור על השיחות ולכתוב אותן, היתה עבודה קשה ביותר, להסביר קצת יותר את המילים הקצרות של הרבי אודות העניינים השונים, כדי שיובנו ללומדים, ולקצר ולקצץ כביכול בדיבורים אודות משיח וגאולה שחזרו על עצמם ללא הרף. כך שאפילו בידבר מלכות, למרות ההפלאה שבו והעובדה שהוגה ונחתם בטבעת המלך להפצה בשמו בכל התוקף (ואי-אפשר שלא לחזור שוב על הצורך החיוני שאי-אפשר בלאו הכי כלל וכלל ללמוד שוב ושוב, ולחזור עליו ולחשוב על כך ללא הרף, כי דווקא ע"י הלימוד בו מקבלים מהרבי את כל העניינים המיוחדים לתקופה זו, ורק כך אפשר "לחיות עם משיח" כהוראת הרבי) גם בו לא ניתן היה להעביר את כל רוח הדברים כפי שהרבי אומר אותם, שהם מלאים וחדורים ממש בכל מכל כל אך ורק במשיח וגאולה. ועד הביטוי שאמר הרבי לחסיד פולין: "אומרים עלי כי אני "קרייזי" על משיח, אבל אני מתכוין באמת".

כשנמצאים בתקופה כזו, ובפרט לקראת יו"ד- י"א שבט יובל שנים לקבלת הנשיאות, ש"יובל" נקרא "עולם", שער הנו"ן (חמישים שנה), "עצם" שלמעלה מכל הגילויים וכו' וכו', כפי שנאמר ונכתב כמה פעמים – כאן ברור פי כמה שמתחילה תקופה חדשה לגמרי, והתביעה והדרישה מכל אחד מאתנו היא לא פרט נוסף או כלל נוסף, או אפילו לא רק כלל גדול נוסף, אלא "א נייער שטעל" – העמדת עצמו ובני ביתו וכל הסביבה ועד כל העולם כולו באופן המתאים לרצונו ולהנהגתו של הרבי.

מובן ופשוט שה"נקודה" וה"עצם" חייבים ומוכרחים להתבטא גם בפרטים ופרטי פרטים, כפי שמדגיש הרבי, אבל העיקר הוא ה"נקודה" וה"עצם". וכלשון הידבר מלכות השבועי – להיות כל אחד ואחד "כל מציאיות וכל ענייני, בכל מכל כל, קודש לנשיא הדור, ע"י שמלאים וחדורים בקיום שליחותו של נשיא הדור, גואל אחרון, שענינו העיקרי "להביא לימות המשיח" בפועל ממש".

ובפשטות: להיות כולו חזור ומלא במה שהרבי שליט"א תובע עכשיו – משיח וגאולה, ע"י לימוד הידבר מלכות וענייני גאולה ומשיח בכלל, ו"לחיות עם זה" כל הזמן, ע"י הכרזה ופירסום ללא הרף של בשורת הגאולה, וע"י בקשה ודרישה ללא הרף מהקב"ה ומהמלך המשיח עצמו את ההתגלות המלאה בגאולה האמיתית והשלימה עכשיו ממש, בקריאה ובהכרזה הממלאת את כל המציאות – "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

לפועל ממש, בנוגע לפעולה עם עצמו: לקראת יו"ד-י"א שבט, ביום ראשון ד' שבט, מארגן "מטה משיח באה"ק" יום עיון בענייני משיח וגאולה באולמי מודיעין ברמת גן, בהשתתפות רבנים משפיעים ושלוחים. כולם יניחו הצידה למשך יום זה את כל עיסוקיהם, גם החשובים והנחוצים ביותר,

ויישבו יחד ללמוד ולדון בכובד ראש כיצד מפנימים בעצמנו וכיצד מפרסמים ומסבירים את בשורת הגאולה והגואל, וכיצד מביאים לכך שהעם כולו יתאחד סביב מנהיגותו של הרבי מלך המשיח שליט"א, לקיים את הוראותיו, לשמוע לעצותיו, להאמין בדברי נבואותיו, "עד הנבואה העיקרית – לא (רק) בתור חכם ושופט, אלא בתור נביא, שזהו בוודאות", ולקבל את מלכותו בקריאת "יחי אדוננו". ובוודאי ישתתף בזה כל אחד מאתנו, הוא ומקורביו, ויעשה כל התלוי בו להצלחת כינוס זה, לחזק ולהתחזק בהכנה כראוי ליום הגדול והקדוש.

ופעולה הנוגעת יותר להמונים: אשתקד הונפק עלון מיוחד לקראת יו"ד שבט, כמו גם לקראת ג' תמוז, אודות הרבי מלך המשיח שליט"א ובשורת הגאולה, הצורך החיוני להתקשר אליו וכו'. השנה ממלא תפקיד זה עלון נפלא היוצא לאור בקביעות, מידי שבוע בשבוע, ע"י "מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח" ומופץ בארץ ע"י "מטה משיח באה"ק". מדובר בעלון מרהיב עין, שכל כולו לימוד ועיון בענייני גאולה ומשיח בתורתו של הרבי מלך המשיח, כתוב וערוך בצורה מעניינת ביותר, כאשר כל הזמן מושקעים מאמצים גדולים לשפר עוד ועוד את רמתו, הן מבחינת התוכן והסגנון; שיהיה עממי ו"ידבר" גם למי שלא למד ולא יודע לפני כן כמעט מאומה; וכן שיהיה עוד יותר מעניין וגם מושך את העין.

מבלי להמעיט בחשיבותם של עלונים אחרים, ובמיוחד של "שיחת הגאולה", המביעה באופן ברור ונחרץ את דעתו של הרבי שליט"א בכל נושא העומד על הפרק, והכל תוך הדגשת העובדה שהרבי מלך המשיח חי וקיים והוא עומד בכל רגע לבוא ולגאול אותנו – יש מקום חשוב וחיוני ביותר לעלון כזה, שלא מתמקד כל כך במאמר מערכת אקטואלי (אם כי יש שם בהחלט התייחסות אקטואלית, ובפרט במדור של פרופסור ברנובר, המראה כל הזמן כיצד רואים בעולם את הגאולה), אלא בעיקר בהסברה באופן שכלי ומובן של ענייני הגאולה, כולל ובמיוחד עובדת היותו של הרבי המלך המשיח, העובדה שאנו מאמינים שהוא חי וקיים בניגוד למה שראו בעיני בשר וכו' וכו' – דברים שהרבי הורה לנו במפורש להסביר וללמד באופן של חכמה בינה ודעת (נוסף להכרזה ולפירסום באופן "מקיף"), בפרט בשיחת ש"פ חיי שרה תשנ"ב, בכינוס השלוחים העולמי, תוך הדגשה שכך מיישמים את "הדבר היחיד שנותר בעבודת השליחות – קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש", דברים שאנשים מבקשים להם הסבר וכאן הם מקבלים את ההסבר באופן של "כלים דתיקון", למרות שהתוכן הוא הרבה פעמים "אורות דתוהו".

המשך בעמוד 11

כולם יניחו הצידה
למשך יום זה את כל
עיסוקיהם, גם החשובים
והנחוצים ביותר,
ויישבו יחד ללמוד
ולדון בכובד ראש כיצד
מפנימים בעצמנו וכיצד
מפרסמים ומסבירים את
בשורת הגאולה
והגואל, ובוודאי
ישתתף בזה כל אחד
מאתנו, הוא ומקורביו,
ויעשה כל התלוי בו
להצלחת כינוס זה,
לחזק ולהתחזק בהכנה
כראוי ליום הגדול
והקדוש

העובדה שכאן לא מדובר ב"פצצה" חד פעמית לקראת חג או מאורע מסויים, אלא בעלון שבועי המעביר את המסר ומחדיר את הדברים בצורה פנימית וללא הפסקה, למרות ההוצאות העצומות הכרוכות בזה, מחייבת את כולנו להטות שכם ולהשתתף בזה באופן פעיל וקבוע, ובפרט לקראת "ראש השנה להתקשרות" – פשוט, להזמין (וכדי שזה יוכל להחזיק מעמד גם – לשלם!) בכמויות גדולות, לחלק במקום העבודה, בבתי-הכנסת ובכל מקום אליו מגיעים, ולדאוג שזה יגיע לכל מקום ולכל פינה אפשרית, ואכן יעביר את המסר.

ובפרט ביום יו"ד שבט עצמו, שכמו בשנים שעברו בהן הייתה הדגשה על פעילות

חד-פעמית של עמידה בצמתים וחלוקת עלוני הסברה, פעילות שבוודאי מתאימה גם לשנה זו, עם העלונים 'הגאולה, מעניין ועכשווי', שבשבועות הסמוכים ליו"ד שבט הם בהחלט מתמקדים בעניינו של יום זה, במסר המיוחד של "באתי לגני" תשי"א וכו', אלא שיש להדגיש שאין להסתפק בפעילות חד-פעמית, חשובה ככל שתהיה, שכן עלינו לדאוג שהמסר אכן יימסר ויגיע לכל מקום ולכל פינה, ויחדיר וימלא את כולם-כולנו ב"לחיות עם משיח" וב"דבר היחיד שנותר בעבודת השליחות – קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש".

וכלשון כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע במכתב שהועתק לעיל, המודיע ומצהיר כי

"בכל אשר לי בזכות אבות קדושים הנני כולי שלהם בכל מקום שהם" וכל מגמתו וחפצו הוא כי יוטב להם-לנו בגשמיות ורוחניות, ויחד עם זאת הוא דורש ותובע מהם-מאתנו לעבוד ולפעול, ומתאונן כי "אוצרות חיים מקופלים ומונחים ראשם בין ברכיהם באשמת אי עבודה, אי שימת לב וסגירת עיניים".

ואנו – "הגיעה השעה אשר החלש יאמר גבור אני, להקים את דבר ה' הנאמר ע"י עבדיו הקדושים הוד כ"ק רבותינו, החיים אתנו כהיום כמאז כמקדם".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!